

C. PLINII SECUNDI
NATURALIS HISTORIAE
LIBER IX.

De aquatilium natura.

CAP. I.

NIM A LIV M quæ terrestria appellauimus, hominū quādam confortione degentia, indica-ta natura est. Ex reliquis minimas esse uolucres conuenit. Quamob-rem prius æquorum, amnum, sta-gnorumque dicentur.

Quare in mari maxima animalia. CAP. II.

Sunt autē cōplura in ijs, maiora etiā terrestribus. Causa euidens, humoris luxuria. Alia sors alītū, quibus uita pēdētibus. In mari autē tā late supino, molliq; ac fertili accremēto, accipiēte causas geni-tales ē sublimi semperq; pariēte natura, pleraq; etiā monstrifica reperiuntur, perplexis & in semet aliter atq; aliter nunc flatu, nunc fluctu conuolutis semini-bus atq; principijs, ut uera fiat uulgi opinio, quicquid naescatur in parte naturae ulla, & in mari ēsse, præ-terq; multa quæ uisquam alibi. Rerum quidem non solum animalium simulacra ēsse, licet intelligere in-tuentibus uiam, gladium, serras, cucumim uero et co-lore & odore similem: quominus miremur equorum capita in tam paruis eminere cochleis.

De Indici maris beluis. CAP. III.

Plurima autē et maxima in Indico mari aīalia, ē quibus balene quaternū iugerū, pristes ducenū cubitorum: quippe ubi locustæ quaterna cubita iplement: anguilla quoq; in Gāge amne tricenos pedes. Sed in mari belue circa solstitia maxime visuntur. Tunc illuc ruūt turbines, tūc imbræ, tūc deiectæ mon-tium iugis procellæ ab imo uertunt maria, pulsatasq; ex profundo beluas cū fluctibus uoluūt, & alias tāta thynnorum multitudine, ut magni Alexandri classis baud alio modo, q; hostium acie obuia, cōtrarium ag-men aduersa fronte direxerit, aliter sparsis non erat euadere: nō noce, nō sonitu, nō ictu, sed fragore terren-tur, nec nisi ruina turbātur. Cadara appellatur rubri maris peninsula ingēs. Huius obiectu uastus efficitur sinus xij. dierū & noctū remigio enauigatus Ptole-mao regi, quādo nullius aure recipit afflatū. Huius lo-ci quiete p̄cipua ad immobile magnitudinē belue adolescunt. Gedrosos qui Arbin amnē accolunt, Ale-xandri magni classiū p̄fecti prodidere, in domibus fores maxillis beluarū facere, ossibus tecta cōtignare, ex quibus multa quadragenum cubitorū lōgitudinis reperta. Exeūt et pecori similes belue ibi in terrā, pa-stæq; radices fruticū remeant: & quāda equorū, as-norū, taurorū capitibus, quæ depascuntur sata.

Quæ in quoq; oceano maxima. CAP. IV.

Maximū aīal in Indico mari pristes et balena-est: in Gallico oceano Physteter, ingētis colū-na modo se attollēs, altiorq; nauū uelis dilu-

uiem quandū eructans. In Gaditano oceano arbor in tantum uastis dispansa ramis, ut ex ea causa fretum nunq; intrasse credatur. Apparet & rotæ appella-te à similitudine quaternis distinctæ radijs, modiolos earum oculis duobus utrinque claudentibus.

De tritonum, & nereidum, & elephantorum marinorum figuris. CAP. V.

Tiberio principi nunciauit Olyssipponenſiū lega-tio ob id missa, uisum auditūq; in quodam specu, concha canentē tritonē, qua noscitur forma: et nereidum falsa nō ēst, squamis modo hispido corpore, etiā qua humana effigie habent. Nanq; hēc in eodem spectata littore ēst, cuius morientis etiā gannitū tristē accolæ audiuerē longe. Et diu Augusto legatus Gal-lia complures in littore apparere exanimis nereidas scripsit. Autores habeo in equestri ordine splenden-tes, uisum ab his in Gaditano oceano marinum hominem, toto corpore absoluta similitudine ascendere eū nauigia nocturnis tēporibus, statimq; degrauari quas infederit partes, et si diutius permaneat, etiā mergi. Tiberio principe contra Lugdunēsis proniciae littus in insula simul trecentas amplius beluas reciprocans destituit oceanus miræ uarietatis & magnitudinis, nec pauciores in Santonū littore: interq; reliquas ele-phantos et arietes, candore tantū cornibus assimula-tis, nereidas uero multas. Turanius prodidit expulsā beluā in Gaditana littora, cuius inter duas pinas ul-timæ caudæ cubita xvi. fuisse, dētes eiusdē cxx. ma-ximi dodrantium mensura, minimi semipedū. Belue cui dicebatur exposita fuisse Andromeda, ossa Rome apportata ex oppido Iudæa Ioppe, ostendit inter reliqua miracula in adilitate sua M. Scaurus lōgitudi-ne pedum xl. altitudine costarum Indicos elephantos excedente, spinae crassitudine sesquipedali.

De balenis & orcis. CAP. VI.

Alenæ et in nostra maria penetrāt. In Gadita-no oceano nō ante brumā cōspici eas tradūt. cō-di autē statis tēporibus in quodā s̄nu placido & capaci, mire gaudētes ibi parere. Hoc scire orcas, in e-stā bis beluā, et cuius imago nulla repræsentatiōe ex-primi possit alia, q; carnis immēsa dētibus truculētæ. Irrūpunt ergo in secreta, ac uitulos earū et fætas uel etiā grauidas lācīnat morsu, incūsæq; ceu Liburni carū rostris fodiūt. Illæ ad flexū immobiles, ad repug-nātū inertes, & pōdere suo oneratæ, tūc quidē & utero graues, pariendiū pénis inualidae, solū auxiliū nouere i altū p̄fugere, et se toto defendere oceano. Co-tra, orca occurrere laborant, seseq; opponere, et cau-tiū angustijs trucidare, in uada urgere, axis illidere. Spectatur ea plia, ceu mari ipso sibi irato, nullis in si-nu uētis, fluctibus uero ad anhelitus ictusq; quantos nulli turbines uoluūt. Orca et i portu Ostiēsi uisa est, oppugnata à Claudio principe. Venerat tunc exædifi-cate eo portū, inuitata naufragijs tergorū aduectorū ē Gallia: satiansq; se p̄ cōplures dies, aliueū in uado sul-cauerat, accumulata fluctibus intantū, ut circumagi-kullo